

b) proti představenému obce, když vykonává rozkaz nějaký, jež vykonati mu podle zákona, nebo mocí zvláštního nařízení od úřadu daného, uloženo jest, trvale spurně a urážlivě choval; nebo kdo by

c) ve spise, k úřadu podaném, kterýž byl sám sepsal, nebo kterýž k jeho poručení sepsal někdo jiný, psal způsobem, úřad ten urážejícím, nebo kdo by spis takový někomu jinému byl sepsal, upadne v trest v §. 11. ustanovený.

§. 13. Skutek budiž způsobem co možná nejjednoduším vyhledán.

V případech §. 12. lit. a) a b) může se pronešení úředníka nebo služebníka politického aneb policejního, kteréž byl, dokládaje se úřední své přísahy učinit, jakož i podobné seznání představeného obce, pokud se okolností nějakou nestane pochybným, pokládati za dostatečné k důkazu právnímu.

§. 14. Vykonávají moc trestní v příčině činů v §. 11. jmenovaných, přísluší v místech, kde se nalézá zeměknížecí úřad policejní, úřadu tomuto, a kde úřadu takového není, politickému úřadu okresnímu. V případech v §. 12. připomenutých má však nález trestní vynésti představený úřad politického nebo policejního, při jehož úředním řízení se někdo tak choval, že má za to býti potrestán, a choval-li se kdo tak proti představenému obce, tedy má nález ten vynésti představený toho politického úřadu okresního, v jehož obvodu jest obec, již se týká.

Staloli se uražení ve spisu podaném, a týkali se celého úřadu politického aneb osoby představeného úřadu tohoto, má úřad představený ku řízení ve věci té a k vynešení rozsudku jiný úřad delegovati.

§. 15. Stížnosti na opatření dle nařízení těchto učiněná nebo na nálezy disciplinární vznášeny buďtež na politické řízení zemské, ve vyšší linii ale vůbec na ministerium záležitostí vnitřních.

Chceli ale někdo rekurovati proti nálezu disciplinárnímu, jenž pro obslání nebo pro zachování úřední vážnosti od úřadu policejního byl vynešen (§§. 9. a 12.), nebo chceli si stěžovati na jednání úřadu nebo orgánu policejního, budiž stížnost podána k nejvyššímu úřadu policejnímu.

Odvolání taková nemá však v případech §. 12. a), nebylli od úřadu v první instanci rozeznávajícího nalezen trest kárání na těle, moci takové, aby se jim vykonání nařízení nebo nálezu zastavilo, a vezme se od vyššího úřadu ve vyjednávání jen potud, pokud každý úředník z toho odpovídá, že jeho jednání úřední se zákonem se srovnává.

Z nálezů trestních, ježto v případech §. 11., jakož i podle §. 12. lit. b)